

Arrest

nr. 60 827 van 2 mei 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Egyptische nationaliteit te zijn, op 9 februari 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 21 januari 2011 houdende de beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoeker ter kennis gebracht op 3 februari 2011.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 maart 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 april 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KEMPENEER, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat D. VAN DER BEKEN, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 4 december 2009 diende verzoeker een aanvraag in bij de gemeente Zaventem tot het verkrijgen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, als partner in een duurzame relatie van mevrouw M.G.(...), van Belgische nationaliteit.

Op diezelfde dag legde verzoeker een verklaring van wettelijke samenwoning voor. Verzoeker werd verzocht om binnen de drie maanden en ten laatste op 4 maart 2010 bewijzen voor te leggen dat het koppel minstens 1 jaar onafgebroken heeft samengewoond of elkaar reeds 2 jaar kende.

Op 3 april 2010 werd een positief verslag van gezamenlijke vestiging opgesteld.

Op 17 mei 2010 werd verzoeker in het bezit gesteld van een F-kaart.

Op 5 januari 2011 bood mevrouw G.(...) zich aan bij de gemeente Zaventem en beëindigde op eenzijdige wijze het samenlevingscontract met verzoeker.

Op 21 januari 2011 nam de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is thans de met huidige vordering bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van H.M.A.R., geboren te Sharkia, op (...)1980 en van Egyptische nationaliteit.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Artikel 42quater, §1, 4° van de wet van 15.12.1980: het geregistreerd partnerschap dat aangegaan werd, wordt beëindigd.

Uit de gegevens van het rijksregister blijkt dat de wettelijke samenwoning op 05.01.2011 eenzijdig werd stopgezet te Zaventem.

Het recht op verblijf wordt bijgevolg ingetrokken.”

2. Onderzoek van het beroep

In een enig middel voert verzoeker aan dat de beslissing onvoldoende gemotiveerd is, waaruit de Raad afleidt dat verzoeker de schending aanvoert van de uitdrukkelijke motiveringsplicht. Verder voert verzoeker de schending aan van artikel 42quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet).

De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de bestreden bestuurshandeling heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. In de bestreden beslissing wordt duidelijk verwezen naar de juridische grondslag waarop de bestreden beslissing is gebaseerd, alsook naar de feitelijke gegevens die eraan ten grondslag liggen. Bovendien blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent en bekritiseert, zodat voldaan is aan het normdoel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht.

Een schending van de uitdrukkelijke motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

Verzoeker citeert artikel 42quater, § 1, 4° van de vreemdelingenwet en stelt dat zijn verblijf pas na 3 jaren samenwonen werd beëindigd. Tevens stelt verzoeker dat er een PV van de politie van Zaventem bestaat waaruit blijkt dat hij zwaar mishandeld werd door mevr. G.(...).

De Raad merkt op dat verzoeker een verblijfsrecht verkreeg op basis van artikel 40bis, § 2, 1° van de vreemdelingenwet, dat artikel 40ter van de vreemdelingenwet eveneens van toepassing is op familieleden van een Belg. Artikel 42quater, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat gedurende de eerste twee jaar van het verblijf in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie een einde kan worden gesteld aan het verblijfsrecht van dit familielid dat zelf geen burger van de Unie is, in verschillende gevallen. Punt 4° van dit artikel luidt als volgt:

“4° het huwelijk met de burger van de unie die zij begeleid of vervoegd hebben, wordt ontbonden of nietig verklaard, het geregistreerd partnerschap (...) wordt beëindigd, of er is geen gezamenlijke vestiging meer;”

De Raad merkt op dat verzoeker in zijn verzoekschrift niet ontkent dat hij en zijn partner niet meer samen gevestigd zijn.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 4 december 2009 een aanvraag indiende bij de gemeente Zaventem tot het verkrijgen van een verblijfskaart van een familielid van een

burger van de Unie, als partner in een duurzame relatie met mevrouw M. G.(...), van Belgische nationaliteit, dat hem op diezelfde dag een bijlage 19ter wordt afgeleverd, dat hij op 24 december 2009 in het bezit werd gesteld van een A.I. en dat hij op 17 mei 2010 in het bezit werd gesteld van een F-kaart. Verzoeker betwist deze gegevens niet maar stelt dat hij meer dan drie jaar samenwoonde met mevr. M.G.(...).

Daargelaten de vraag of de aanvang van de termijn van twee jaar vanaf de afgifte van de F-kaart of vanaf de afgifte van de bijlage 19ter, dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissing welke dateert van 21 januari 2011, hoe dan ook wel degelijk binnen de termijn van twee jaar werd genomen. Verzoeker kan niet dienstig verwijzen naar een samenwoning van meer dan drie jaar vermits het voormelde wetsartikel duidelijk spreekt over een verblijf in de hoedanigheid van burger van de Unie, hetgeen ten vroegste ontstaan kan zijn bij de aanvraag tot verblijf en de afgifte van de bijlage 19ter. Voordien was verzoeker niet gekend door de verwerende partij en uit de stukken van het administratief dossier blijkt niet dat verzoeker voor de datum van zijn aanvraag over een geldige verblijfstitel beschikte.

Een schending van artikel 42^{quater} van de vreemdelingenwet wordt op dit punt niet aangetoond.

Waar verzoeker verwijst naar een PV waaruit zou blijken dat hij ernstig mishandeld werd, lijkt verzoeker te willen aangeven dat hij onder de uitzonderingsbepaling van artikel 42^{quater} van de vreemdelingenwet valt. De Raad dient echter vast te stellen dat het PV waarnaar verzoeker verwijst niet is bijgevoegd en ook niet terug te vinden is in het administratief dossier. Evenmin maakt verzoeker melding van het nummer van het beweerde PV, zodat de Raad niet anders vermag dan vast te stellen dat verzoeker zich beperkt tot een blote bewering waarvan hij niet het minste begin van bewijs aanbrengt. Zulks is onvoldoende om vast te stellen dat verzoeker daadwerkelijk onder de uitzonderingsbepalingen van artikel 42^{quater} van de vreemdelingenwet valt en om een schending van artikel 42^{quater} van de vreemdelingenwet aan te tonen.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee mei tweeduizend en elf door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU